

УДК 811.111'367.4+811.111'367.625

К. філол. н. Колпакова Г. Ю.

**Львівський національний університет імені Івана Франка, Україна
ТРАДИЦІЇ ДОСЛІДЖЕННЯ АСПЕКТУАЛЬНИХ ВЛАСТИВОСТЕЙ
СТАЛИХ ДІЄСЛІВНО-ІМЕННИКОВИХ СЛОВОСПОЛУЧЕНЬ**

К. филол. н. Колпакова Г. Ю.

**Львовский национальный университет имени Ивана Франко, Украина
ТРАДИЦИИ ИССЛЕДОВАНИЯ АСПЕКТУАЛЬНЫХ СВОЙСТВ
УСТОЙЧИВЫХ ГЛАГОЛЬНО-СУЩЕСТВИТЕЛЬНЫХ
СЛОВСОЧЕТАНИЙ**

**Candidate of Science (Philology) H. Yu. Kolpakova
Ivan Franko National University of Lviv, Ukraine
THE SURVEY OF THE APPROACHES TO THE STUDY
OF ASPECT IN LIGHT VERB CONSTRUCTIONS**

У статті здійснено критичний огляд досліджень присвячених вивченню аспектуальних властивостей сталих дієслівно-іменникових словосполучень (СДІС) у синхронії та діахронії. Розглянуто праці вітчизняних та зарубіжних дослідників. Спостереження та висновки обґрунтовано прикладами із Британського національного корпусу. Зазначено, що центральним аспектуальним значенням цих словосполучень є кратність. Окрім цього, СДІС виражають також результативність та зачинність. Увагу звернено на модально-аспектуальні значення СДІС: вираження навмисної дії, обмеженої просторово чи у часі, вираження неконтрольованої, ненавмисної дії.

Ключові слова: *аспектуальне значення, модальне значення, кратність, зачинність, результативність, аспектуальний клас, широкозначне дієслово, миттєва дія.*

В статье сделан критический обзор исследований посвященных изучению аспектуальных свойств устойчивых глагольно-именных словосочетаний (УГСС) в синхронии и диахронии. Рассмотрены труды отечественных и зарубежных исследователей. Наблюдение и выводы обоснованы примерами из Британского национального корпуса. Отмечено, что центральным аспектуальным значением этих словосочетаний является кратность. Кроме этого, УГСС выражают также результативность и начало действия. Внимание обращено на модально-аспектуальные значения УГСС: выражение намеренного действия, ограниченного пространственно или во времени, выражение неконтролируемого, непреднамеренного действия.

Ключевые слова: аспектуальное значение, модальное значение, кратность, начало действия, результативность, аспектуальный класс, широкозначные глаголы, мгновенное действие.

The paper focuses on the approaches to the analysis of aspectual properties of light verb constructions in diachrony and synchrony. The observations and conclusions made in the course of the survey are illustrated by the examples from the British national corpus. Light verb constructions, in contrast to the correlating verbs, express resultative actions and actions of single occurrence (semelfactive meaning). They may also have an inchoative meaning. The paper explores the modal meaning of the constructions under study, such as the expression of a volitional, premeditated action, action done 'for a bit', at the subject's whim.

Keywords: aspectual meaning, modal meaning, inchoative aspect, resultative action, semelfactive, aspectual class, light verb.

Сталі дієслівно-іменникові словосполучення (СДІС) на зразок *take a look, give a smile, make a suggestion* отримали значну увагу в лінгвістичних дослідженнях, присвячених темі аналітичних конструкцій. Різноманіття термінів, запропонованих для позначення цього типу конструкцій, засвідчує цей факт: СДІС також відомі як: light verb constructions (Butt, 2003); support verb constructions (Mel'cuk, 1996; Langer, 2004, 2005); complex / composite predicates (Cattel, 1984); multi-word verbs (Claridge, 2000); frame verbs (Kawakami, 1973); formulaic sequences (Wray, 2000); take-have phrasals (Live, 1975); periphrastic verbal constructions (Wierzbicka, 1982). Одиниці цієї моделі мають структуру складних предикатів, проте функціонують у мові як монолексемні дієслова. Однак, порівняно з корелятивними дієсловами, самі є виразниками аспектуальних значень, таких як зачинність, кратність, результативність, тим самим доповнюючи поле аспектуальності. У зв'язку із цим застосування технічних засобів для перекладу та опрацювання текстових даних загалом наштовхується на труднощі у випадку із СДІС. А це, своєю чергою, зумовлює **актуальність** дослідження їх аспектуальних та структурних особливостей.

Чимало досліджень присвячено вивченню аспектуальних властивостей СДІС: на кратності дії, вираженої СДІС, наголошують Н. Н. Амосова [1], О. В. Огоновська [2], С. М. Сухорольська [3], О. І. Федоренко [5], А. А. Тронь [4], А. Лайв [11]; перфективність дії та її обмеженість у часі вивчають М. Ренські [13], Р. Діксон [9], А. Вежбицька [15], Г. Штайн [14]; дослідженням граничності дії, вираженої СДІС, займались А. Прінс та Л. Брайнтон [6; 7]. Вивчення СДІС та їхніх аспектуальних значень у діахронії знаходимо у дослідженнях М. Акімото [7], Л. Брайнтон (давньо-англійський період), Г. Тунабі [7], Л. С. Кузнецова, М. Матсумото [12] (середньоанглійський період), К. Клерідж [8] (ранній новоанглійський період). Хоча вираження аспектуальних відтінків є одним із центральних значень цієї категорії, однак жодне з досліджень, присвячених вивченню цього питання, не має системного характеру. Стаття **має на меті** проаналізувати підходи до вивчення аспектуальних властивостей СДІС у синхронії та діахронії.

Першими, хто визначив категоріальну вартість цієї моделі були представники празької лінгвістичної школи – Вілем Матезіус, Богуміл Трнка та Мірослав Ренські. Власне термін «сталі дієслівно-іменникові словосполучення» належить М. Ренські [13]. Дослідники вказали на властивість цих словосполучень виражати аспектуальне значення кратності, результативності та зачинності. Схожу характеристику СДІС знаходимо у Н. Н. Амосової та О. В. Огоновської. Зокрема, О. В. Огоновська зазначає, що центральне значення цієї моделі кратність. Її периферійне значення – результативність, синонімічне зі значенням перфектної форми [2, с. 57].

На модально-аспектуальні значення СДІС вказує Р. Діксон. Автор звертає увагу на вирази, що містять один і той самий номінативний компонент, однак різні дієслова (наприклад, *have a smile* та *give a smile*, *have a walk* та *take a walk*).

Конструкцію із *have* не вживають у реченнях, що описують діяльність, обмежену просторово чи у часі, а відтак речення (а) допускає заміну

перифрастичною конструкцією, тоді як (б) – ні, оскільки містить часову кульмінативну точку – *from dawn till dusk*:

а. *I walked in the garden after lunch yesterday.*

а–1. *I had a walk in the garden after lunch yesterday.*

б *I walked in the garden from dawn till dusk yesterday.*

б–1. * *I had a walk in the garden from dawn till dusk yesterday* [9, с. 471].

Аналогічні приклади знаходимо і з просторовими границями: можемо сказати *walk in the park* або *have a walk in the park*, проте така заміна неможлива у випадку *walk from Oxford to Reading*, де дія лімітована у просторі: * *have a walk from Oxford to Reading* [9, с. 474].

Конструкція із *have* не передбачає досягнення певної цілі, наголос зроблено на самій дії і на факті, що суб'єкт виконує її протягом певного часу. Можна припустити, зазначає Р. Діксон, що елементом значення цієї конструкції є «виконувати лише частину дії» (*do it a bit*). Власне сам вираз *a bit*, за спостереженням автора, є доволі частотним у цих конструкціях: *We had a bit of a walk/talk/think* [9, с. 474].

Вибірка із БНК частково підтверджує спостереження Р. Діксона: СДІС із широкозначним дієсловом *have* зрідка вживають із обставинами місця та часу, які зазначають кульмінативну точку дії: із 24-х проаналізованих речень із СДІС *have a walk/ had a walk* лише 3 містили обставину місця, яка вказує кульмінативну точку дії.

а) *They had a long walk over the moor to Bingley and Alfred Carter couldn't afford to wait for them if they were late* (BNC CB5 1149).

б) *... or if you want to leave them with me and then I'll, I've got to have a walk up to post office ...* (BNC KCX 3783).

в) *So I had a walk up the town and called in Tesco's and got a bit of shopping* (BNC KD8 5190).

Значно частотнішими є приклади із неграничними обставинами: із 24-х проаналізованих речень 12 містять неграничну обставину місця:

Actually it's just an excuse to have a walk round behind the bike sheds (BNC KP6 1786).

Конструкція із *have* позначає навмисну, свідому дію (volitional action), суб'єктом якої є людина (А), якщо підмет виражено неживим предметом речення втрачає зміст (Б).

A. *That child had a roll down the grassy bank.*

* Б. *That stone had a roll down the grassy bank* [120, с. 469].

Вольовий елемент дії, вираженої конструкцією із *have*, стає очевидним під час порівняння із *slip* та *slide*. *Slip* виражає не задуману, неконтрольовану дію, тоді як *slide* виражає дію, виконану з власної волі, для задоволення. Так Р. Діксон пояснює, чому дієслово *slide* передбачає перифраз із *have*, а *slip* – ні:

*She had a slide on the ice vs *She had a slip on the ice* [9, с. 469].

Схожою за значенням є конструкція із широкозначним дієсловом *give*. Обидва перифрази, як зазначає автор, виражають дію, виконувану суб'єктом для власного задоволення чи забаганки, проте не для досягнення певної мети. Однак конструкція із *give* може виражати миттєву дію, один квант дії, тоді як перифраз із *have* позначає тривалу дію, що містить інтервали: «*give a laugh* – найчастіше описує один «ха», тоді як *have a laugh* – передає дію, що триває хвилину або дві» [9, с. 471]. Свої спостереження автор обґрунтовує тим фактом, що іменники типу *jerk*, які позначають одноразову дію, є валентними до широкозначного дієслова *give* і не утворюють конструкцій із *have*.

Також Р. Діксон вказує на два типи конструкцій із широкозначним дієсловом *give*: перший передбачає наявність як прямого, так і непрямого додатка дієслова *give* (V + Object + NP), а другий – лише прямого (V + NP). Різниця між типами полягає не лише у структурних характеристиках, але й у значенні. Перший тип, як правило, виражає вольову дію, яка має безпосередній вплив на об'єкт, тоді як другий тип не обов'язково виражає

задуману дію. (Пор.: *The machine gave a long hiss/ a loud bang and suddenly stopped*) [9, с. 471]. Зазначимо, що це не виключає можливості цього типу виражати свідому дію, адже хтось може навмисно кашлянути (*give a cough*) чи крикнути (*give a cry*), щоб попередити когось чи з якоюсь іншою метою.

Щодо конструкції із широкозначним дієсловом *take*, Р. Діксон вказує на її схожість із *give* перифразом у вираженні одного кванту дії. *Take* дуже часто вживають із іменниками типу *bite, swallow*, які передбачають інкрементальні дії. Конструкція при цьому позначає виконання одного інкремента дії. З іменниками типу *taste, suck*, які не сегментовані на частини (інтервали), вживається, навпаки, широкозначне дієслово *have*.

Ще однією відмінністю між *take*- та *have*-конструкціями є те, що перша з них передбачає повне виконання дії – має граничне значення, тоді як інша – лише часткове (*a bit of*). У реченні *One may take a walk around the lake* – периметр озера просторово обмежує дію і робить її граничною. У БНК знайдено приклади, що підтверджують валентність конструкції з *take* до граничних обставин місця:

а) *You and the blackamoor are to take a ride to Mr Loveitt's house* (BNC C85 3078).

б) *We know he took a flight to Brussels with that girl ...* (BNC ARK 1123).

Грунтовно вивчено конструкцію із широкозначним дієсловом *have* у статтях А. Вежбицької та Г. Штайн. Зокрема, А. Вежбицька зазначає, що різниця між перифразом із *have* (термінологія автора) та монолексемним дієсловом полягає у здатності першого виражати аспектуальні значення. Перифрастична конструкція репрезентує дію, обмежену у часі, при цьому ця дія не є довготривалою. Якщо хтось плавав десять годин, то навряд чи цю дію він виразить через *have a swim*, оскільки монолексемний еквівалент (*swim for ten hours*) є більш доречним у цьому випадку. Прикметник *long* як прономінальний модифікатор зрідка вживають у цих конструкціях. Винятком слугують іменники руху, однак у цьому випадку *long* описує не тривалість, а відстань. Речення **He had a long swim in his tiny pool* є абсолютно

неграматичним, що обґрунтовує спостереження автора і свідчить про те, що *long* стосується не часу плавання, а відстані [15, с. 759].

Доволі суперечливим є твердження А. Вежбицької про те, що конструкція із *have* виражає коротку дію, проте в жодному разі не миттєву, і що іменники миттєвої семантики не поєднуються із широкозначним дієсловом *have* [15, с. 757]. У БНК знайдено 9 прикладів, у яких СДІС із *have* позначає миттєву дію, а самі номінативні компоненти утворені власне від дієслів категорії досягнення: *have a win, have a wince*.

Як і Р. Діксон, А. Вежбицька зазначає, що перифраз із *have* позначає дію, яка не передбачає досягнення якоїсь певної мети. Якщо виконавець дії робить щось для того, щоб вплинути на будь-який об'єкт, конструкцію із *have* не вживають. Речення **Have a write of a letter to Marry* не має змісту, оскільки передбачає певний вплив на об'єкт – аркуш паперу трансформуємо у лист, тоді як речення *Go outside and have a play* є абсолютно змістовним, оскільки *play* не передбачає жодної конкретної цілі: це дія, зосереджена на самого виконавця. *Walk* може виражати як немотивовану (1), так і цільову дію (2), отож лише у першому значенні цей іменник функціонує як номінативний компонент перифразу із *have*.

1. *John had a walk around the town.*

2. **John had a walk to the post office to post a letter* [15, с. 758].

На лімітованості дії, позначеної перифразом, наголошує також Г. Штайн. Зокрема, вона зазначає, що монолексемні дієслова (*they walked, he swam*) виражають дію, що не має ані початку, ані кінця, тоді як конструкція із девербативним іменником передає лише один сегмент дії, вирізаний із нелімітованої дії. Іншими словами, якщо монолексемне дієслово має ознаку [- temporary], то перифраз характеризуємо як [+ temporary] [14, с. 17].

Також Г. Штайн вказує на ще одну особливість конструкції із широкозначним дієсловом. Речення *She sipped her tea* може мати як ітеративну, так і неітеративну інтерпретацію. Перифраз усуває цю двозначність – інтерпретуємо дію як одноразову: *She had a sip of her tea* [14, с. 17].

Автори Л. Брайнтон та М. Акімото, вивчаючи СДІС (complex predicates – складні предикати, за термінологією авторів) у діяхронії, вказують на певні розбіжності між цим типом конструкцій у давньоанглійській період та у сучасній англійській мові, а саме: на вираження аспектуального значення, що властиве СДІС на сучасному етапі [7, с. 54]. Пов'язане це, насамперед, із розвитком системи артиклів, що функціонують як прономінальні детермінатори, які обмежують дію у часі, надаючи їй значення одноразової дії. Наявність неозначеного артикля у цьому типі конструкцій, зазначає Л. Брайнтон, свідчить про злічуваність СДІС.

Щодо значення неозначеного артикля у моделі *широкозначне дієслово плюс віддієслівний іменник*, М. Ренскі стверджує, що у результаті цього конструкція набуває значення перфективності, порівняно із аспектуально немаркованим корелятивним дієсловом. Ще однією функцією артикля у реченні є, на думку автора, контекстуальна організація речення – артикль сигналізує ядро висловлення [12, с. 295].

Дослідження Л. Брайнтон та М. Акімото засвідчують, що у давньоанглійській період існували словосполучення із дієсловами *(ge)don (do)*, *(ge)macian (make)*, *habban (have)*, *niman (take)*, *giefan (give)*, *sellan (give, grant)*. Ці конструкції утворені за аналогією із латинськими еквівалентами, і здебільшого були кальковим перекладом із латини. Передусім це стосувалося словосполучень із дієсловом *(ge)don*. У пізній давньоанглійській період під впливом запозичень із французької з'являється чимала кількість конструкцій із дієсловом *(ge)macian*, які поступово починають витіснити словосполучення із *(ge)don*. Протягом усього давньоанглійського періоду широко вживають конструкції із *niman* та *habban*, які значно схожі із корелятивними СДІС у сучасній англійській мові, однак є менш ідіоматизованими (значення давньоанглійської конструкції можна вивести композиційно) і не проявляють тенденції до граматикалізації (не виражають аспектуальних значень) [7, с. 54].

Дослідження СДІС у середньоанглійський період, здійснене Г. Тунабі на основі листів сім'ї Пастон, засвідчує, що цей тип конструкцій можна вживати замість моноксемних дієслів для вираження динамічного значення, на противагу статичному. Окрім того, конструкція, що включає неозначений артикль, позначає окрему конкретну дію, що є обмеженою у часі [7, с. 129].

Словник слів середньоанглійського періоду (Middle English Dictionary), зазначає М. Матсумото, наводить приклад із конструкцією *take a sight*, що має чітко виражене зачинне значення [12, с. 112]. Зачинне значення має також конструкція *take a look*, що стає помітним у формі наказового способу [12, с. 120]. Автор також веде мову про тривалий (durative aspect) та перфектний (perfective aspect) види, що виражають конструкції із широкозначним дієсловом. Прикладом першого є словосполучення *have an eye*, прикладом другого – *set a look*.

Аналогічну характеристику аспектуальних властивостей СДІС подає К. Клерідж, досліджуючи властивості цього типу конструкцій у ранній новоанглійський період. Моноксемні дієслова описують загальну ситуацію або позначають тривалий процес, окремі стадії якого не є важливими і не виокремлені. СДІС, своєю чергою, передають чітко окреслені ситуації, що тривають обмежений проміжок часу, або ж є короткотривалими.

Також К. Клерідж зазначає, що СДІС містять артикль, що вже є свідченням певної індивідуальності дії, її окресленої тривалості. Однак автор наголошує на тому, що у ранній новоанглійський період знаходимо чимало конструкцій цього типу без артикля, отож висновки про аспектуальні властивості цих словосполучень дещо непевні.

Увагу привертає аспектуальна інтерпретація СДІС, запропонована Л. Брайнтон. Складене дієслово (Composite verb), саме так термінологічно визначає цю модель автор, надає дії кульмінативної точки, перетворюючи

дію, позначену корелятивним дієсловом, із аспектуального класу¹ діяльності у виконання, або напіввиконання (*quasi-accomplishments*) [6, с. 242]. Автор розглядає складене дієслово *have a sleep* та корелятивне дієслово *sleep*. Останнє позначає дію неграничної тривалості, тоді як тривалість першого обмежена у часі. У випадку інкрементальних дієслів, таких як, наприклад, дієслова руху (*move*), складене дієслово (*make a move*), виражає лише один інкремент дії [101, с. 48].

Думку про те, що конструкція із широкозначним дієсловом конвертує неграничну дію, позначену монолексемним дієсловом, у категорію виконання, знаходимо і в А. Прінс. Автор стверджує, що конструкція має семельфактивне значення, розуміючи під семельфактивом одну завершену дію [6, с. 218].

Взаємозв'язок між СДІС та корелятивним дієсловом Т. Р. Хофман розглядає у трикомпонентній схемі, що складається із одиниць без завершення дії (*no finish*), із нечітким завершенням (*vague finish*) та із конкретним завершенням дії (*specific finish*) [10, с. 51–52]:

Без завершення	Нечітке завершення	Конкретне завершення
<i>drink;</i>	<i>drink some tea;</i>	<i>drink a cup of tea;</i>
<i>swim.</i>	<i>have a swim.</i>	<i>swim two miles.</i>

Приклади автора засвідчують, що конструкції типу *have a swim* він ви- значає як дії із нечітким завершенням, так як і словосполучення *drink some tea*, хоча монолексемний еквівалент *swim* взагалі не передбачає кульміна- тивної точки і лише за наявності квантифікатора (*swim two miles*) набуває граничного значення.

Аспектуальне значення кратності, що виражають СДІС типу *give a cough*, *make a jump*, детально вивчено у дисертаційному дослідженні А. Троня [4]. Автор аналізує речення, де однократність та багатократність

¹ Маємо на увазі аспектуальні класи дієслів З. Вендлера, а саме: діяльності (*activities*), ви- конання (*accomplishments*), досягнення (*achievements*), стани (*states*)

дії підкреслено різними прономінальними модифікаторами, у позиції яких виступають квалітативні, квантитативні, посесивні, детермінативні та інші синтаксеми [4, с. 108].

На властивості СДІС виражати аспектуальне значення кратності наголошує також В. Шведова. Автор зазначає, що видові відтінки, які доволі часто передають певними лексико-словотвірними типами описових конструкцій (саме таким терміном послуговується В. Шведова для позначення конструкцій із широкозначним дієсловом), входять до сфери лексико-граматичних значень роду дії і виконують у мові функцію передачі кількісної границі дії [4, с. 93]. Зокрема, В. Шведова виокремлює такі відтінки значень, притаманні цим конструкціям: результативність, перфективність та обмеження в часі (миттєвість, однократність, конкретність), яке передається артиклями, квантифікаторами, якісними прислівниками [4, с. 99].

Досліджуючи лексичну сполучуваність компонентів СДІС, О. І. Федоренко зауважує, що цей тип словосполучень має виразне додаткове граматичне значення, а саме – вираження таких аспектуальних характеристик дії, як кратність, зачинність, частковість, ітеративність. Монолексемне дієслово і СДІС утворюють корелюючу пару, в якій не результативність та не кратність контрастує із результативністю та кратністю. СДІС можуть вказувати на різні етапи виконання дії, зокрема на обмеженість у часі, часову визначеність. Як приклад автор наводить такі СДІС, як *have a dance*, *have a swim*, *have a talk*, зазначаючи, що значення обмеженої тривалості дії зосереджене у номінативному компоненті (*period of Ving*). Корелятивне дієслово, своєю чергою, вказує на незавершеність дії (*to dance*, *to talk*, *to swim*) [5, с. 83].

Отже, на основі критичного аналізу досліджень аспектуальних значень СДІС робимо висновок, що словосполучення цього зразка мають тенденцію до вираження граматичних значень. Вони позначають граматичні категорії, не властиві монолексемним дієсловом, а саме – аспектуальні

значення: кратність, зачинність, результативність, а також модальні значення, виражають навмисну, бажану дію.

Аналіз підходів до вивчення аспектуальних властивостей СДІС формує основу для подальших досліджень категорії аспектуальності на матеріалі сталих перифрастичних словосполучень. Зокрема, дослідження взаємовпливу лексичного та граматичного типів аспектуальності на рівні речення.

Література

1. Амосова Н. Н. Основы английской фразеологии / Н. Н. Амосова. – Л.: Изд-во Ленингр. ун-та, 1963. – 206 с.
2. Огоновська О. В. Дієслівне заміщення в англійській мові / О. В. Огоновська. – Львів: Світ, 1991. – 128 с.
3. Сухорольская С. М. Аналитические лексические единицы в современном английском языке (на материале двухсоставных глагольных аналитических единиц типа let go, make believe, get rid): автореф. дисс. на соискание уч. степени канд. филол. наук: спец. 10.02.04 «Германские языки» / С. М. Сухорольская. – Львов, 1989. – 23.
4. Тронь А. А. Засоби вираження кратності у сучасній англійській мові: дис. ... канд. філол. наук: спец. 10.02.04. «Германські мови» / А. А. Тронь. – Львів, 2008. – 307 с.
5. Федоренко О. І. Лексична сполучуваність компонентів сталих дієслівно-субстантивних виразів типу to have a look, to make a suggestion: дис. ... канд. філол. наук: спец. 10.02.04. «Германські мови» / О. І. Федоренко. – Львів, 2004. – 240 с.
6. Brinton L. The Development of English Aspectual System / L. Brinton. – Cambridge: CUP, 1988. – 320 p.
7. Brinton L. Collocational and Idiomatic Aspects of Composite Predicates in the History of English / L. Brinton, M. Akimoto. – Amsterdam/Philadelphia: John Benjamins Publishing Company, 1999. – 283 p.
8. Claridge C. Multi-Word Verbs in Early Modern English. A Corpus-Based Study / C. Claridge. – Amsterdam and Atlanta: GA: Rodopi, 2000. – P. 317.
9. Dixon R. A Semantic Approach to English Grammar / R. Dixon. – Oxford: Oxford University Press, 2005. – 543 p.
10. Hofmann Th. R. Realms of Meaning: An Introduction to Semantics / Th. R. Hofmann. – Longman, 1993. – 360 p.
11. Live A. H. The Take – Have Phrasal in English / A. H. Live // Linguistics.– The Hague/Paris, 1973. – Vol. 95. – № 1. – P. 31–50.
12. Matsumoto M. From Simple Verbs to Periphrastic Expressions: The Historical Development of Composite Predicates, Phrasal Verbs, and Related Constructions in English / M. Matsumoto. – Bern: Peter Lang AG, 2008. – 214 p.
13. Renský M. English Verbo-Nominal Phrases: Some Structural and Stylistic Aspects / M. Renský // Travaux Linguistiques de Prague. – Prague: Editions de l'Académie Tchecoslovaque des Sciences, 1966. – Vol. 1. – P. 289–299.
14. Stein G. The Phrasal Verb Type «To Have a Look» in Modern English / G. Stein // IRAL. – 1991. – Vol. XXIX. – P. 1–29.
15. Wierzbicka A. Why Can you Have a Drink when You Can't Have an Eat? / A. Wierzbicka // Language. – 1982. – Vol. 58. – № 4.– P. 753–799.